

HELMI MEDIA

SYDÄN

Anki Sandvik

Sydän

© Anki Sandvik ja Helmi Media Oy 2011

kustantaja

HELMI MEDIA OY

PEARL MEDIA LTD

Myllykatu 15

65100 VAASA

Puh. +358 50 5431 431

www.helmimedia.com

käännös

Eila Lillbacka

paino

KTMP Ykkös-Offset, Singsby 2011

ISBN

978-952-5817-22-5

SISÄLLYS

Johdanto.....	4
Mitä sydämellä tarkoitetaan?.....	7
Miten pelastus on vaikuttanut sydämeemme?.....	9
Erilaisia sydämiä.....	11
Uskontäyteinen sydän.....	12
Pehmeä sydän.....	14
Nöyrä sydän.....	16
Puhdas sydän puhtain motiivein.....	21
Iloinen sydän.....	23
Antautunut sydän.....	24
Miten voimme tietää, mitä sydämessämme on?.....	26
Mikä vaikuttaa sydämeemme, ja kuinka voimme varjella sydäntämme?.....	35
Yhteenveto.....	37

SYDÄN

Oli ihana, trooppinen yö Pohjois-Thaimaassa – tähtikirkas, tuuleton eikä pienintäkään aavistusta lähestyvistä rajuilmaista. Raamattukoulun asunolassa oli muutamia nuoria miehiä nukkumassa sängyissään. Silloin yhtäkkiä kuului suunnaton meteli ja nuorukaiset heräsivät kauhistuneina ja huomasivat korkean puun kaatuneen talon päälle ja suoraan katon läpi. Kaikki nuoret miehet selviytyivät vahingoittumattomina ja ryntäsivät hämmästyneinä pimeään yöhön. Sinänsä se, että puuta kaatuu, ei ole kovin merkillistä, mutta nyt ei ollut mitään ilmeistä syytä puun kaatumiseen. Seuraavana aamuna mentiin ulos katsomaan tarkemmin puuta, jotta nähtäisiin, mikä oli aiheuttanut puunrungon katkeamisen. Saatiin nähdä, että pitkäksi kasvanut, kaunis puu oli täynnä sekä lehtiä että hedelmiä. Mutta kun katsottiin tarkemmin, voitiin nähdä, että puun sisäpuoli oli läpimätä.

Tämä tapahtuma on voimakas muistutus siitä, mikä aina on tärkeintä. Tärkeintä ei ole kaunis pinta ja puleerattu julkisivu vaan kätkössä oleva – se, mikä on sisäpuolella. Meihin ihmisiin tekevät helposti

vaikutuksen ulkonäkö ja karisma, lahjat ja kyvyt, mitkä itsessään ovat valtavia siunauksia, mutta läpi koko Raamatun on ilmeistä, että Jumala ensi sijassa katsoo sisimpään, sydämeemme. Raamattu mainitsee sydämen – sekä Jumalan sydämen että ihmisen sydämen – yli 700 kertaa eri yhteyksissä. Hebrean sydäntä merkitsevä sana, lev, tarkoittaa sisintä ja kätkeytyä. Raamatun mukaan sydän näyttää henkilön todellisen luonteen ja motiivin. Puhdas, nöyrä ja antautunut sydän miellyttää aina taivaallista Isäämme.

Herra lähetti profeetta Samuelin betlehemiläisen Isakin luokse voitelemaan yhden tämän kahdeksasta pojasta uudeksi Israelin kuninkaaksi. Samuel oletti, kun hän näki vanhimman pojan, ylvään Eliabin, että tämä oli Jumalan valittu. Silloin Herra sanoi Samuelille: ”Mutta Herra sanoi Samuelille: ”Älä katso hänen näköänsä äläkä kookasta varta-loansa, sillä minä olen hänet hyljännyt. Sillä ei ole, niinkuin ihminen näkee: ihminen näkee ulkomuodon, mutta Herra näkee sydämen” (1. Sam. 16:7). Ketään muista

Sillä ei ole, niinkuin ihminen näkee: ihminen näkee ulkomuodon, mutta Herra näkee sydämen (1. Sam.16:7).

läsnä olevista veljistä ei myöskään valittu. Nuorin poika, Daavid, kutsuttiin silloin laiumelta kotiin Samuelin eteen. Silloin Herra sanoi Samuelille: ”Nouse ja voitele tämä, sillä hän se on” (1. Sam. 16:12). Daavidilla oli Jumalan mielen mukainen sydän, ja hänet siis valittiin seuraavaksi Israelin kuninkaaksi (Apt. 13:22).

Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee (Snl. 4:23).

”Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee” (Snl. 4:23). Jumalan Sana on ikuinen, ja hänen näkynsä sydäimestä ei muutu.

Yllä mainitusta jakeesta löydämme joitakin avainsanoja, joihin tarttua: ”yli kaiken” – so. se on tärkein asia; ”sydän” – sisin ja olennaisin sekä ”elämä” – se, mikä vaikuttaa sekä omaan elämäämme että ympäristöömme.

Yksi esimerkki sydämen merkityksestä on se, kun Jeesus sanoo: ”Sillä missä teidän aarteenne on, siellä on myös teidän sydämenne” (Luuk. 12:34). Valintamme ja toimintamme näyttävät, mitä sisimmässämme on ja millä elämässämme on suurin merkitys.

MITÄ SYDÄMELLÄ TARKOITETAAN?

Fyysisesti katsoen sydän on ruumiin keskeisimpiä elimiä. Ilman toimivaa sydäntä ei ole mahdollista elää. Sinä hetkenä, jona sydän lakkaa lyömästä, elämä loppuu. Samalla tavalla hengellinen sydän on keskeisin ja se, josta Jumala ensi sijassa on kiinnostunut. Häntä miellyttää enemmän sydän, joka sallii Jumalan Hengen täyttää itsensä, muuttua ja on Hänelle antautunut, kuin kaikki ulkonaiset ominaisuudet. ”Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien ympärillenne ripustamista eikä koreihin vaatteisiin pukeutumista, vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhaisan hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis” (1. Piet. 3:3-4). Jumalalla ei tietenkään ole mitään kaunista ulkonäköä vastaan, mutta sydämen salattu ihminen on niin paljon kallisarvoisempi Herran silmissä.

Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien ympärillenne ripustamista eikä koreihin vaatteisiin pukeutumista, vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhaisan hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis (1. Piet. 3:3-4).

Ihminen on henki, sielu ja ruumis (1. Tess. 5:23). Henkemme on se sisin, joka syntyy uudestaan ja joka täyttyy Jumalan elämällä, kun vastaanotamme Jeesuksen Herrana ja pelastajana. Sielu on meidän tahtomme, tunteemme ja ajatustoimintamme. Ainoastaan Jumalan Sana voi erottaa hengen ja sielun. ”Sillä Jumalan Sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija” (Hebr. 4:12).

Meillä on mahdollisuus itse vaikuttaa siihen, mitä sydämessämme on, ja siksi sydän ei voi ainoastaan olla meidän henkemme, sillä uudestisyntyneen ihmisen hengessä asuu Jumalan Henki, joka on täydellinen ja täynnä ihanuutta. Kuten voimme lukea Hebr. 4:12, Jumalan Sana on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomari, so. päätöksemme ja tekemme muovaavat sydäntämme. Sielumme ei ole aina sopusoinnussa Jumalan Hengen kanssa, ja sielun epätäydellisyys vaikuttaa sisimpäämme. Esim. sydämessä tehdään päätöksiä; ”Antakoon kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala

rakastaa” (2. Kor. 9:7). Vielä esimerkki tästä on Mooses ja Ananias. ”Mutta kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä vuotta, heräsi hänen sydämessään ajatus mennä katsomaan veljiänsä, israelilaisia” (Apt. 7:23), ”Miksi päätit sydämessäsi tämän tehdä?” (Apt. 5:4).

MITEN PELASTUS ON VAIKUTTANUT SYDÄMEEMME?

Pelastuksen kautta Kristus asuu uskon kautta meidän sydämissämme (Ef. 3:17). Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän

Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu (Room. 5:5)

Hengen kautta, joka on meille annettu (Room. 5:5). Jumala toivoo meidän rakastavan toisiamme hartaasti puhtaasta sydäimestä (1. Piet. 1:22). Sekä rakkaus Jumalaan että lähimmäisiimme on mahdollinen sen ansiosta, että Jumalan agape-rakkaus on asetettu sydämeemme. Rakkaus on meissä ja voi virrata meidän kauttamme, vaikka me emme tunne-elämässämme aina koe sitä sillä tavalla.

Fil 1:7:ssä Paavali mainitsee, kuinka Filippin seurakunta on hänen sydämessään. Samalla tavalla sydämemme voi yltää muihin ihmisiin – sekä sisäriimme Herrassa että niihin, jotka eivät vielä ole vastaanottaneet pelastusta Jeesuksessa Kristuksessa.

Edellytykset elää epäitsekäässä rakkaudessa ovat olemassa, mutta kuten mainittiin, sielullamme on osuus tähän. Mitä enemmän me elämme yhteydessä ihanaan Vapahtajaamme, sitä helpompi on vaeltaa hengessä ja antaa rakkauden virrata meistä. Kun olemme Jumalan läheisyydessä, Jumala koskettaa ja täyttää sydämemme ihanuudellaan. Me voimme rohkeasti tulla hänen kasvojensa eteen Jeesuksen kalliin veren kautta, milloin tahansa me tahdomme. ”Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaik-

Käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vih-mottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä (Hebr. 10:22).

keinpyhimpään, jonka pääsyn hän on vihkinnyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on hänen lihansa, kautta, ja koska meillä on ”suuri pappi, Jumalan huoneen haltija”, niin käykäämme esiin toti-

sella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä” (Hebr. 10:19-22). Herra toivoo, että me aina valitsemme tulla avoimella ja vilpittömällä sydämellä, sillä hänhän kuitenkin tietää, mitkä ovat meidän sisimmät ajatuksemme ja motiivimme. Hänen läheisyydessään voimme saada tuntea hänen sydämenlyöntinsä ja tulla yhä enemmän hänen kaltaisekseen. Jumala pitää siitä, kun tulemme hänen luokseen sekä myötä- että vastoinkäymisissä. Joh. 14:1:ssä meitä kehoitetaan olemaan antamatta sydämemme huolestua vaan uskomaan (luottamaan) Jumalaan, sillä hän on sekä halukas että kykenevä hoitamaan kaikki huolestumme ja antamaan meille ratkaisun kaikkiin ongelmiimme! ”Käykäämme sentähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan” (Hebr. 4:16).

ERILAISIA SYDÄMIÄ

Raamattu mainitsee monta erilaista sydäntä sekä Vanhassa että Uudessa Testamentissa. Muutamia esimerkkejä erilaisista sydämistä on: uskontäyteinen sydän, nöyrä sydän, sydän täynnä iloa, puhdas

sydän, vilpittömän sydän ja joitakin vastakohtia kuten kova sydän ja ylpeä sydän.

USKONTÄYTEINEN SYDÄN

Usko miellyttää Jumalaa (Hebr. 11:6). Usko merkitsee sitä, että luottaa Jumalaan ja siihen, mitä hän on sanonut Sanassaan. Jumala haluaa, että usko häneen täyttää sisimpämme. Valtava ero on siinä, että omassa ajatuselämässä on ainoastaan tietoa Jumalan tahdosta ja että saa ilmestystä ja uskoa sydämeensä. Eräs esimerkki omassa elämässäni oli, kun koin oireita ruumiissani. Ylis-tyksen aikana eräässä kokouksessa ollessani rukouksessa valtaistuimen edessä näin hengessäni ristini ja tiesin, että sairauteni oli siellä Jeesuksen ruumiissa. Tämä oli kokonaan pyhän Hengen työ. Siitä hetkestä kaikki oireet olivat poissa, ja olin täysin terve.

Sydämen usko on sisäinen vakaumus siitä, kuka Jumala on ja mitä hän on tehnyt puolestamme. Raamattu määrittelee uskon seuraavalla tavalla: ”Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy”

(Hebr. 11:1), so. Jumalan Sanaan luotetaan, ennen kuin nähdään lupauksen toteutuvan.

Kuinka me saamme sitten uskoa sydämiimme? Raamattu antaa tietysti vastauksen tähän. Ensimmäiseksi me uskovina olemme saaneet uskon lahjaksi Room. 12:3:n mukaisesti ”sen uskonmäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut”. Toiseksi sen kautta, että olemme Kristuksessa, Jeesus on uskon alkaja ja täyttävä (Hebr. 12:2) ja hän asuu sydämessämme. Kolmanneksi lukemalla ja kuuntelemalla Jumalan Sanaa: ”Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta” (Room. 10:17).

Hyvä rukous sekä toisten että itsensä puolesta on Ef. 1:17-19:ssä: ”Anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään ja mikä hänen voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme - sen hänen väkevyytensä voiman vaikutuksen mukaan”.

Uskossa on kyse siitä, että näkee Jumalan lupaukset sydämen silmin. Usko on yhdistetty puheeseemme, ”Minä uskon, sentähden minä puhun, niin mekin uskomme, ja sentähden me myös puhumme” (2. Kor. 4:13). Sydämen usko ja suun tunnustus voivat siirtää vuoria (Mark. 11:22-24). Tämä merkitsee siis sitä, että mikä seikka tahansa voi muuttua, kun toimimme Jumalan Sanan lupauksen mukaan. Kun rukoilemme usko sydämessämme, saamme vastauksen, vaikka emme samalla näe tulosta. Mikään ei ole mahdotonta Jumalalle tai sydämelle, joka on täynnä uskoa!

PEHMEÄ SYDÄN

Pehmeä sydän on avoin ja taipunut (murtunut) sydän. Vastakohta on kova sydän. ”Älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa, kiusauksen päivänä erämaassa” (Hebr. 3:8). Kova sydän voi merkitä sitä, että sydän suljetaan Pyhän Hengen ääneltä ja kehotukselta. Valitaan oman tien kulkeminen Herran osoittaman tien sijasta.

Kylväjävertauksessa (Mark. 4) Jeesus mainitsee neljä erilaista maaperää, joita voidaan verrata sy-

dämeemme, ja Sanan, joka näihin kylvetään. Hyvässä maaperässä, pehmeässä sydämessä, Sana kasvoi ja kantoi moninkertaisen hedelmän, kun taas kolmessa muussa

maatyypissä Sana ei voinut tunkeutua maahan ja alkaa kasvaa kantaakseen hedelmää. Maa (sydän) tulee pehmeäksi, kun annamme Jumalan Hengen vaikuttaa meissä. Herra on valinnut meidät kantamaan pysyvää

Sentähden, niinkuin Pyhä Henki sanoo: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa, kiusauksen päivänä erämaassa (Hebr. 3:7-8).

hedelmää, mikä kirkastaa Isän (Joh. 15:8, 15:16). Pehmeällä sydämellä on valtavan suuri osuus tähän. Murtunut sydän vaikuttaa myös meidän hengelliseen ymmärrykseemme ja selvänäköisyyteemme. Tämän vastakohtan voimme nähdä, kun Jeesus sanoo opetuslapsille Mark. 8:17:ssä: ”Ettekö vielä käsitä ettekä ymmärrä? Onko teidän sydämenne paatunut?”

Ihana esimerkki siitä, kun Jumalalta pyydettiin murtunutta sydäntä, on Walesista 1900-luvun alussa. Herätyssaarnaaja Evan Robertsia kosketti voimakkaasti, kun hän kävi eräässä jumalanpalveluk-

sessä, jossa pastorin ensisijainen rukous Jumalalle oli saada murtunut sydän. Robertsinkin oma huuto Herralle murtuneesta sydäimestä antoi tulokseksi ilmestyksen Jumalan rakkaudesta ja antautumisesta Jumalan tahtoon. Herra käytti Robertsia ja monia muita uskovia voimakkaasti näiden palvelussa, mikä johti herätyksen leviämiseen yli Walesin ja kokonaisien yhdyskuntien muuttumiseen Jumalan voimasta. Kerrotaan, että jopa kaivoskuiluissa pönnit piti kouluttaa uudelleen, koska ne olivat tottuneet tottelemaan kirosanakäskyjä.

NÖYRÄ SYDÄN

Matt. 11:29:ssä Jeesus sanoo ”oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä” ja kehoittaa meitä siten, että myös meillä olisi nöyrä sydän. Mitä tämä sitten merkitsee? Vastauksen saamme, kun katsomme Jeesuksen elämää evankeliumeista. Luonteenomaista hänen vaellukselleen maan päällä oli, että hän vietti paljon aikaa rukouksessa,

Oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä (Matt. 11:29).

kun hän seurusteli Isänsä kanssa ja etsi Jumalan tahtoa kaikessa, mitä hän teki maan päällä. Jeesus oli sa-

taprosenttisesti riippuvainen taivaallisesta Isästään ja teki vain sen, mitä hän näki Isänsä tekevän (Joh. 5:19). Nöyryys merkitsee siis sitä, että on syvässä riippuvuussuhteessa Jumalaan. Kristuksessa ja Jumalan Hengen johtamina voimme sitten rohkeasti tehdä kaiken, mitä hän pyytää meiltä (Fil. 4:13). Toinen esimerkki Jeesuksen nöyrästä sydäimestä on, että Jeesus valitsi taipumisen Isän tahtoon ja kuuliaisuuden ristinkuolemaan asti (Fil. 2:7-8). Jeesus päätti huolehtia ihmiskunnan parhaasta itsekkään, helpon ja kivuttoman tien sijasta.

Nöyryyden vastakohta on ylpeys, ominaisuus, jota Jumala ehdottomasti vihaa (Snl. 6:6-19). Ylpeys käy lankeemuksen edellä (Snl. 16:18), kun taas nöyryys käy kunnian edellä (Snl. 15:33). Ylpeys merkitsee sitä, että on sitä mieltä, että selviytyy itse, ottaa kunnian siitä, mitä Jumala tekee, ja asennoituu ylimielisesti muita ihmisiä kohtaan. Ylpeys tuottaa pelkkää toraa (Snl. 13:10). Jumalan Sana osoittaa meille, mikä asenne meillä pitää olla. ”Niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette sopuisat ja yksimieliset, ettekä tee mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydes-

Samoin te, nuoremmat, olkaa vanhemmille alamaiset ja pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä ”Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon” (1. Piet. 5:5).

sä pidätte toista parempana kuin itseänne ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta. Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli” (Fil. 2:3-5). ”Samoin te, nuoremmat, olkaa vanhemmille alamaiset ja

pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä ”Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.” (1. Piet. 5:5). Nöyryys toisiaan ja Jumalaa kohtaan johtaa Herralta saatuun armoon.

Raamatussa on useita esimerkkejä sekä nöyristä että ylpeistä ihmisistä. Joskus kristityn vaellus alkaa hyvin, mutta vähitellen kun Herra voitelee ja käyttää palveluksessaan ja tämä huomataan, voi ylpeys tulla vähitellen.

Traaginen esimerkki tästä on kuningas Ussia. Hänestä tuli kuningas, kun hän oli 16 vuotta vanha ja hänen sydämensä kääntyi silloin Herran puoleen. ”Ja hän etsi Jumalaa, niin kauan kuin Sakarja eli, joka ymmärsi Jumalan näkyjä. Ja niin kauan kuin hän etsi Herraa, antoi Jumala

hänen menestystä.” (2. Aik. 26:5). Jumalan avulla hänestä tuli menestyksellinen, ja maine hänestä ulottui laajalti ympäriinsä. Silloin tapahtui se, mitä aina pitää varoa menestyksessä. ”Mutta kun hän oli tullut mahtavaksi, ylpistyi hänen sydämensä, niin että hän teki kelvottoman teon, hän tuli uskottomaksi Herraa, Jumalaansa, kohtaan ja meni Herran temppeliin, suitsutusalttarille, suitsuttamaan” (2. Aik. 26:16). Hänen kopea sydämensä johti siihen, että hän otti itselleen vapauden ja aseman, johon hänellä ei ollut oikeutta. Kun papit nuhtelivat häntä, hän raivostui, reaktio, joka yhdistetään ylpeyteen. Ylpeä sydän ei halua kuunnella eikä ottaa vastaan ohjeita, kun taas nöyrä sydän taipuu, kuuntelee ja tottelee.

...niin kauan kuin hän etsi Herraa, antoi Jumala hänen menestystä (2. Aik. 26:5).

Hyvä esimerkki Vanhassa Testamentissa on Mooses. ”Mutta Mooses oli sangen nöyrä mies, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan päällä” (4. Moos. 12:3). Hän oli vahva johtaja, joka sydämesään kurottui Jumalaa kohti, totteli Herran käskyjä ja ikävöi enemmän Jumalan ihanuutta.

Johannes Kastaja on toinen hyvä esimerkki. ”Johannes vastasi ja sanoi: ”Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta” (Joh. 3:27). ”Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä” (Joh. 3:30). Tässä voimme selvästi nähdä ne ominaisuudet, jotka ovat luonteenomaisia nöyrälle sydämelle: riippuvuussuhde Jumalaan ja Jeesukselle sijan ja kunnian antaminen elämässämme ja läpi elämämme.

Mitä useampia nöyriä sydämiä Kristuksen ruumiissa on ja mitä vilpittömämpi yhteys uskovien keskuudessa on, sitä enemmän maailma voi nähdä Jeesusta. Nöyryydestä on seurauksena Herran armo, armo, jota me tarvitsemme sekä pelastus-
tamme että hengellistä palvelustamme varten (1. Kor. 15:10). Nöyrä sydän vaikuttaa siis uskoviin, että nämä pääsevät kutsumukseensa ja saavuttavat Jumalan haluaman tason.

Ihmiskunnan ensimmäinen synti oli kapina Jumalaa vastaan ja toive olla riippumaton. Miten valtava vaikutus sillä olikaan koko ihmiskuntaan! Samalla tavalla Jeesuksen nöyryydellä oli valtavia seurauksia. Pelastuksen voi nyt saada jokainen, joka tahtoo ottaa vastaan. Kun valintamme on Ju-

malan avulla saada nöyrä sydän, tulee tästä ihania seurauksia; ei vain meille, vaan niille, jotka ovat lähellämme, ja niille, joiden luo Jumala meidät lähettää. Jumala on myös antanut meille lupauksen Matt. 5:5:ssä: ”Autuaita ovat hiljaiset (nöyrät), sillä he saavat maan periä”. Valtava siunaus yhdistetään siis nöyrään sydämeen.

PUHDAS SYDÄN PUHTAIN MOTIIVEIN

Jumala haluaa, että meillä on puhdas sydän. ”Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan” (Matt. 5:8). ”Mutta käskyn päämäärä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä ja hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta. Muutamat ovat hairahtuneet niistä pois ja poikenneet turhiin jaarituksiin” (1. Tim. 1:5-6). Monet erilaiset asiat, esim. väärinkäsitykset, pettymykset, väärä kohtelu ja ahneus voivat johtaa siihen, että ihminen avaa sydämensä ja antaa hengellisen lian tulla sisään. Ihmeellistä on, että Jeesuksen veri on aina saatavilla ja puhdistaa sydämemme kaikesta, mikä ei kuulu sinne (1. Joh. 1:7-9).

Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan (Matt. 5:8).

Tärkeintä elämässämme on sydämen motiivi. ”Älkää sentähden lausuko mitään tuomiota, ennenkuin aika on, ennenkuin Herra tulee, joka myös on saattava valoon pimeyden kätköt ja tuova ilmi sydänten aivoitukset; ja silloin kukin saa kiitoksensa Jumalalta” (1. Kor. 4:5). Herra tahtoo, että meillä on puhtaat ja oikeat motiivit kaikessa, mitä teemme. Eräänä päivänä meitä ei ensi sijassa palkita siitä hedelmästä, jota kannamme aikanamme maan päällä, vaan siitä, mitkä ovat olleet motiivimme palvella Herraa ja lähimmäisiämme.

Monta vuotta sitten kysyin Herralta, mitä puhtailla motiiveilla tarkoitetaan, ja koin hänen vastauksensa olevan seuraava: Ensimmäiseksi, että Jeesusta aina korotetaan ja kunnioitetaan. Toiseksi, että iloitaan siitä, että ihmisiä autetaan ja että Jumalan valtakunta leviää riippumatta siitä, ketä Jumala käyttää. Motiivit vaikuttavat kaikkeen, mitä teemme. Voidaan jopa saarnata epäpuhtain motiivein, mitä Paavali ei tehnyt (1. Tess. 2:3, Fil. 1:15-16).

Herra haluaa, että sydämemme on aina läpinäkyvä hänen edessään ja että meillä ei ole kätkettyjä, itsekkäitä motiiveja. Jos kokee, että motiivimme eivät ole puhtaat, niin parasta, mitä voimme tehdä,

on juosta armon istuimen luo, että saisimme avun oikeaan aikaan!

Joitakin vuosia sitten minulla oli etuoikeus tavata eräs pastori ja hänen vaimonsa, molemmat yli 80-vuotiaita. Heidän kehonsa olivat särkyneet kovan elämän jälkeen. Pastori oli mm. ollut enemmän kuin 22 vuotta vankileirillä uskonsa tähden. Sairaudesta ja vanhuuttaan heikosta kehostaan huolimatta molempien silmät säteilivät vain Kristusta. He olivat tässä vaiheessa hyvin tunnettuja sekä länsimaisten että aasialaisten kristittyjen keskuudessa ja olisivat voineet vanhuudessaan paistella kuuluisuuden ja huomion loisteessa. Mutta heidän sydämensä oli ensi sijassa yhden asian täyttämä – saada Jumalan Sana heidän omaan maahansa, jotta mahdollisimman monet saisivat kuulla evankeliumin ja tulla Jeesuksen opetuslapsiksi. Heidän sydämensä motiivi oli levittää Jumalan valtakuntaa.

ILOINEN SYDÄN

”Älkää olko murheelliset, sillä ilo Herrassa on teidän väkevyytenne” (Neh. 8:10). Iloinen kris-

titty on voittaja elämän kaikissa myrskyissä ja vastoinkäymisissä. Ilo voi täyttää sydämemme (Joh. 16:22), ja tämä vaikuttaa sekä meidän tunteisiimme että koko ruumiiseemme. Tieteellisesti on osoitettu, että nauru ja ilo vahvistavat immuunipuolustusta, niillä on positiivinen vaikutus verenpaineeseen,

Älkää olko murheelliset, sillä ilo Herrassa on teidän väkyytenne (Neh. 8:10).

ne vähentävät stressiä, lisäävät luovuutta, vapauttavat endorfiineja, jotka ovat kehon oma kipua lie-

vittävä aine, ja antavat paremman elämisenlaadun aivan yleisesti. ”Sinä neuvot minulle elämän tien; ylenpalttisesti on iloa sinun kasvojesi edessä, ihanuutta sinun oikeassa kädessäsi iankaikkisesti” (Ps. 16:11).

ANTAUTUNUT SYDÄN

Herra haluaa, että olemme sydämessämme antautuneita sekä rukoillessamme Jumalaa että palvellessamme ihmisiä. ”Sillä Herran silmät tarkkaavat kaikkea maata, että hän voimakkaasti auttaisi niitä, jotka ovat ehyellä sydämellä antautuneet hänelle” (2. Aik. 16:9). Antautunut sydän on luovutettu

sydän. Ensimmäiset kristityt saarnasivat evan-
keliumia hartaasti, ja monet tulivat uskoon mm.
Antiokiassa. Jerusalemin seurakunta lähetti silloin
Barnabaan rohkaisemaan vastakääntyneitä. Hänen
sanomansa opetuslapsille oli luottaa Herraan koko
sydämeästään (Apt. 11:23). Samalla tavalla Pietari
kehottaa seurakunnan johtajia olemaan paimenia
hartaalla sydämellä (1. Piet. 5:2) Hartaalla sydä-
mellä on mitä suurin merkitys riippumatta siitä,
onko uskossa uusi vai onko hengellisessä kypsyy-
dessä päässyt pitemmälle.

Jumalan Sana kehottaa meitä tekemään kaiken sydä-
mestämme. ”Palvelijat, olkaa maallisille isännillenne
kaikessa kuuliaiset, ei silmänpalvelijoina, ihmisille
mieliksi, vaan sydämen yksinkertaisuudessa peljäten
Herraa” (Kol. 3:22-23). Jeesus tuli palvelemaan eikä
palveltavaksi (Matt. 20:27-28) ja hän näytti meille
esimerkin siitä, kuinka voi olla halukas ja antaumuk-
sellinen palvelemaan myös inhimillisesti katsoen vä-
hemmän tärkeissä tehtävissä. Jeesus pesi esim. ope-
tuslasten todennäköisesti aika likaiset ja pölyiset jalat
(Joh. 13:4-5) ja ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus
valmisti myös aamiaisen opetuslapsille, jotka olivat
olleet kalastamassa koko yön (Joh. 21:9-10).

Todellinen ylistys ja palvonta syntyvät hartaassa sydämessä. Joskus voimme kuitenkin kunnioittaa Jumalaa huulillamme, kun taas sydän on kaukana Jumalasta (Matt. 15:9). Ylistyksessä ja palvonnassa ei ole kyse kauniista laulunäänestä vaan sydäimestä, joka antautuneena haluaa kiittää, kunnioittaa ja korottaa Vapahtajaansa.

MITEN VOIMME TIETÄÄ, MITÄ SYDÄMESSÄMME ON?

Jumala tietysti tietää, mitä sydämessämme on, vaikka me itse emme aina ole siitä tietoisia. Kun Jumala näyttää meille sydämemme tilan, on se ainoastaan siksi, että pääsemme irti roskasta ja liasta, ja sen sijaan hänen elämänsä ja ihanuutensa täyttää meidät. Me huomaamme, mitä sisäpuolellemme on erityisesti silloin, kun joudumme koviin ja hankaliin tilanteisiin. Sitruhedelmää puristettaessa mehu tulee ulos, ja samalla tavalla voimme nähdä, millaista mehua tulee ulos sisimmästämme, kun olosuhteet puristavat kaikilta tahoilta.

Jumala näyttää, mitä sydämessä on, mm. koetusten kautta. Tämän voimme löytää sekä vanhasta

että uudesta liitosta. ”Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Aabrahamia” (1. Moos. 22:1). ”Vaan niinkuin Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi, niin me puhumme, emme, niinkuin tahtoisimme olla mieliksi ihmisille, vaan Jumalalle, joka koettelee meidän sydämemme” (1. Tess. 2:4). Vihollisemme, paholainen, johdattaa meitä kiusaukseen, kun taas Jumala tutkii. Paholaisen päämäärä kiusauksessa on saada meidät tulemaan

ulos Jumalan tahdosta. Jumalan testin tarkoitus on sitä vastoin, että me tulemme enemmän Jeesuksen kaltaiseksi ja kasvamme hengellisesti. Jumalan testiä voidaan verrata koulun koetilanteeseen. Toisaalta koe voidaan useimmiten uusia, jos epäonnistutaan, ja toisaalta kuulustelija on tavallisesti ääneti kokeen aikana. Samalla tavalla Jumala voi vaikuttaa kaukaiselta ja hiljaiselta, kun me olemme jossakin hänen testeistään. Mutta hän on luvannut olla koskaan jättämättä ja hylkäämättä meitä!

Vaan niinkuin Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi, niin me puhumme, emme, niinkuin tahtoisimme olla mieliksi ihmisille, vaan Jumalalle, joka koettelee meidän sydämemme (1. Tess. 2:4).

Mihin testeihin me sitten voimme joutua? Hyvän esimerkin monista erilaisista testeistä löydämme Joosefin elämästä. Pitkän ajanjakson aikana Joosef joutui useisiin eri koetuksiin, siitä hetkestä kun Jumala antoi hänelle unia, kunnes hän pääsi kutsumuksensa täyteyteen ja myös sen jälkeen.

a) Testi nöyryydessä. 1. Moos. 37:ssä Joosef näki kaksi unta, joissa hän oli keskeinen hahmo. Kaikki kumarsivat hänen edessään. Jumala näytti Joosefille tämän kutsumuksen, mutta kestäisi 17 vuotta, ennen kuin oli aika astua tehtävään. Näiden unien takia Joosef sai käsityksen siitä, että hän oli muita enemmän. Ylpeys sai mahdollisuuden alkaa itää hänen sydämessään. Hän oli innokas kertomaan ja ehkä kerskumaan muille, mitä Jumala oli näyttänyt hänelle unissa. Hänen veljensä tulivat kateellisiksi ja katkeriksi, kun he saivat kuulla, minkä aseman hän saisi. Ensimmäisessä testissä on kyse siitä, että pysyy nöyränä riippumatta siitä, mitä suunnitelmia Jumalalla on meitä varten. Voi olla viisasta tehdä niin kuin Maria (Luuk. 2:19, 2:51) ja säilyttää sydämessään se, mitä Jumala näyttää. Ajan mittaan huomaa sen, mikä kutsumus elämämme yllä lepää. Todennäköisesti Joosefin sydämessä oli jokin määrä

ylpeyttä, ennen kuin Jumala antoi unet. Hän oli isän suosikkipoika, mikä antoi hänelle erityisaseman perheessä. Kappaleessa 37 jae 2 näemme, että Joosef juoruili ja että hänellä oli kriittinen asenne, mikä on luonteenomaista ylpeälle sydämelle. Tämä testi palaa takaisin koko kristillisen vaelluksemme läpi. Testistä selviytyy nöyrytyksellä Jumalan edessä (1. Piet. 5:5-6): ”Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon. Nöyrytkää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallansa teidät korottaisi”.

b) Testi vaikeissa olosuhteissa.

Suosikkipoika Joosef eli monin tavoin miellyttävää elämää; hän oli saanut isältään hienoja vaatteita, hänellä oli ihania tulevaisuudennäkyjä, hän

asui ja eli hyvin. Mutta muutamien minuuttien aikana kaikki muuttui. Hänen veljensä, joiden sydän oli täynnä kateutta, päättivät tappaa hänet, mutta vanhimman veljen, Rubenin, ansiosta Joosefin elämä pelastettiin. Veljet paiskasivat Joosefin kaivoon, ja yhtäkkiä Joosef oli vankeudessa ilman kaikkia niitä etuoikeuksia, joihin hän oli tottunut. Kaivossa

Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon. Nöyrytkää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallansa teidät korottaisi (1. Piet. 5:5-6).

ei ollut vettä, ja he olivat erämaassa, joten nestettä tarvittiin nopeasti. Todennäköisesti Joosef koki sekä kauhua että pelkoa. Kaikki meni vastoin sitä näkyä, jonka Jumala oli hänelle antanut (1. Moos. 37:18-36). Kuinka me reagoimme, kun kaikki menee täysin vastoin sitä, mitä Jumala on sanonut? Silloin voi tuntua siltä, kuin ei olisi mitään ulospääsyä siitä tilanteesta, jossa olemme. Silloin valitaan se, katsooko olosuhteita vai luottaako Jumalan puhutteluun. Olosuhteet voivat puhua tappiota ja epätoivoa, kun taas Jumalan lupaukset puhuvat aina toivoa ja uskoa sekä osoittavat seuraavaa askelta, jonka voimme ottaa. Jumalan aikataulu ja toimintasuunnitelma eivät tavallisesti ole samat kuin meidän. Luottamus Herraan osoittautuu siinä, että nostetaan katse ja katsotaan Jeesukseen – uskon alkajaan ja täyttäjään sekä ylistetään Herraa siitä, että hänellä on kaikki kontrollissa.

c) Testi uskollisuudessa. Kun Joosef oli kaihossa, eräs karavaani kauppiaineen meni ohi, ja Joosef myytiin ja vietiin Egyptiin, jossa hänet myytiin orjaksi Potifarille, faaraon hovimiehelle. Herra oli Joosefin kanssa, ja kaikki onnistui tälle hyvin. Joosef sai armon Potifarin edessä ja

sai yhä suuremman vastuun. Jumala siunasi Potifaria Joosefin kautta (1. Moos. 39). Huolimatta uudesta asemastaan orjana vieraassa maassa Joosef oli palveluksessaan Potifarille uskollinen. ”Joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen, ja joka vähimmässä on väärä, on paljossakin väärä. ...Ja jos ette ole olleet uskolliset siinä, mikä on toisen omaa, kuka teille antaa sitä, mikä teidän omaanne on?” (Luuk. 16:10, 12). Jumala koettelee sydämemme sekä vähässä että toisen henkilön palveluksessa, ennen kuin hän uskoo meille enemmän. Uskollinen sydän on kallisarvoinen sekä Jumalan edessä että niiden henkilöiden edessä, joiden luona palvellaan. Joskus voimme olla sitä mieltä, että ainoastaan hengellinen palvelu on merkityksellistä, mutta uskollisuus ja luotettavuus kaikissa tehtävissä ja palveluksissa on äärimmäisen tärkeää. Uskollisuudessa on kyse sydämen asenteesta eikä ainoastaan ulkonaisesta tottelemisesta.

Joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen, ja joka vähimmässä on väärä, on paljossakin väärä. ...Ja jos ette ole olleet uskolliset siinä, mikä on toisen omaa, kuka teille antaa sitä, mikä teidän omaanne on? (Luuk. 16:10,12).

d) Testi puhtaudessa ja väärässä kohtelussa.

Joosef säilytti sydämensä puhtaana, kun Potifarin vaimo houkutteli häntä seksuaaliseen epäpuhtauteen (1. Moos. 39:6-10). Joosefia syytettiin väärin, ja moitteettomasta käyttäytymisestään huolimatta hänet heitettiin vankilaan. Jumala oli todella Joosefin kanssa, koska orjan tekemä raiskausyritys johti tavallisesti kuolemanrangaistukseen. Mahdollisesti oli niin, että Potifar tunsi sekä vaimonsa että Joosefin luonteen ja tiesi, mitä oikeastaan oli tapahtunut. Hänen oli kuitenkin ryhdyttävä toimenpiteisiin ja hän säästi Joosefin elämän ja pani tämän vankilaan. Tämä on testi, johon voimme törmätä – me pidämme sydämemme puhtaana ja pyrimme tekemään sen, mikä on oikein, mutta joudummekin sen sijaan syytetyiksi. Monet protestoisivat äänekkäästi, mutta Sanassa ei ole mitään siitä, että Joosef olisi puolustanut itseään. Herra oli Joosefin kanssa vankilassa, ja tämä sai vastuullisen aseman. Vielä kerran Joosef sai kokea, kuinka häntä kohdeltiin väärin. Hän tulkitsi kahden muun vangin unet oikealla tavalla. Toinen vanki, faaraon hovin ylihovimestari, asetettiin takaisin palveluunsa, mutta tämä unohti Joosefille antamansa lupauksen. Joosefin oli pak-

ko jäädä vankilaan vielä kahdeksi vuodeksi (1. Moos. 40:16-23).

e) Testi kun asetetaan auktoriteettiasemaan. Jumala voi testata sydäntämme nähdäkseen, miten kohtelemme muita ihmisiä, kun meidät asetetaan johtoasemaan ja kun saamme enemmän auktoriteettia. Faarao näki kaksi unta, jotka huolestuttivat hänen mieltään. Hän lähetti viestin viisaille miehille Egyptiin, että nämä tulisivat selittämään unet. Mutta kukaan heistä ei onnistunut siinä. Silloin ylihovimestari muisti, kuinka Joosef oli selittänyt hänen unensa, ja mainitsi tästä faaraolle. Joosef noudettiin vankilasta, hän tuli faaraon eteen ja selitti unet. Seuraukseksi tuli, että Joosef asetettiin valtakunnan toiseksi mieheksi, jolla oli vastuu maan sadosta (1. Moos. 41). Joosef selviytyi hyvin testistä saada valtaa ja auktoriteettia, ja hän pystyi tällä tavoin pelastamaan Egyptin hädän aikoina. Nyt hän pääsi siihen kutsumukseen, jonka Jumala oli näyttänyt hänelle 17 vuotta aikaisemmin. Näinä vuosina enemmän tai vähemmän vaikeissa olosuhteissa Herra oli saanut vaikuttaa hänen sydämessään ja oli valmistanut häntä vastuulliseen asemaan auttaa kansaa vaikeissa ajoissa.

f) Testi antaa anteeksi, kun on mahdollisuus kosta. Yksi testi, johon Joosef vielä joutui, oli tapaminen hänen veljiensä kanssa. Jos Jumala ei olisi saanut vaikuttaa hänen sisimmässään, olisi hänellä todennäköisesti ollut anteeksiantamattomuutta, pettymystä ja katkeruutta veljiä kohtaan, ja nyt hänellä olisi ollut mahdollisuus kosta. 1. Moos. 42:24 ja 43:30:ssä voidaan selvästi nähdä Joosefin sydän, Joosef itki syvästi rakkaudesta veljiinsä. Ei ole mitään viittausta anteeksiantamattomuuteen tai syytöstä veljiä kohtaan, kun hän antaa kuulla itsestään (1. Moos. 45:7-8), vaan hän näkee tapahtuneen osana Jumalan suunnitelmaa. Hän siunaa veljiään.

Näiden Joosefin elämässä olleiden testien lisäksi voimme nähdä, kuinka Jumala testaa Aabrahamia nähdäkseen, mikä on tärkeintä tämän elämässä - rakastettu ja kaivattu poika Iisak vai Jumalan totteleminen kaikessa (1. Moos. 22). Aabraham selviytyi testistä, hän oli halukas pitämään Jumalan ensimmäisellä sijalla sydämessään. Nytkin Jumalan tahto on, että olemme halukkaita luovuttamaan oman elämämme 100-prosenttisesti. Se alttius, Jumalan Hengen synnyttämä, antaa suunnattoman vapauden elämäämme.

Me voimme myös tietää, mitä sydämessämme on, kuuntelemalla omia sanojamme erityisesti, kun koemme vastoinkäymisiä. Sydämen kyllyydestä suu puhuu (Matt. 12:34). Ja itsestään selvästi voimme pyytää Herraa tutkimaan ja näyttämään meille, mitä sydämessämme on (Ilm. 2:23).

MIKÄ VAIKUTTAA SYDÄMEEMME, JA KUINKA VOIMME VARJELLA SYDÄNTÄMME?

Jumala on antanut meille auktoriteetin omaan elämäämme, ja tätä auktoriteettia seuraa vastuu. Mark. 4:24:ssä Jeesus sanoo: ”Ottakaa vaari siitä, mitä kuulette”. Korvamme ja silmämme ovat portteja sydämeemme. Vain me itse voimme määrätä, mitä otamme vastaan ja mistä kieltäydymme.

Joh. 13:2:ssa voimme lukea seuraavaa: ”Ja ehtoolisella oltaessa, kun perkele jo oli pannut Juudas Iskariotin, Simonin pojan, sydämeen, että hän kavaltaisi Jeesuksen”. Tällainen ajatus ei tipu sydämeemme yhtäkkiä, vaan se alkaa tavallisesti sillä, että saa ajatuksen, josta ehkä ensin kieltäytyy. Ajatus tulee mahdollisesti takaisin, ja sitä voi ruve-

ta mietiskelemään. Kun se sitten vaikuttaa sydämeemme, se voi johtaa toimintaan. Juudas, joka eli Jeesuksen läheisyydessä, olisi voinut kieltäytyä. Valinta oli hänen, hän olisi voinut mennä Jeesuksen luo ja pyytää apua tätä ajatusta vastaan. Mutta hänen sydämessään oli jotakin, ehkä rahanahneutta, joka piti ajatuksesta, ja hän ei ruvennut käsittelemään sitä. Se, mitä voimme nähdä tässä, on, että vaikka elämme lähellä Herraa, täytyy meidän varjella sydäntämme.

Herra on antanut meille useita mahdollisuuksia saada apua, kun huomaamme, että väärät ajatukset yrittävät saada jalansijaa sydämessämme:

- a) Auttaja, Pyhä Henki, tulee heikkoutemme avuksi (Room. 8:26-27).
- b) Jumalan rauha varjelee sydämemme ja ajatuksemme Kristuksessa Jeesuksessa (Fil. 4:7).
- c) Me voimme tulla armon istuimen eteen, että saisimme avun oikeaan aikaan (Hebr. 4:16).
- d) Kiitos ja ylistys varjelevat sydäntä (Room. 1:21).
- e) Olkaa Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee (Jaak. 4:7).
- f) Rukous hengessä ja hengellinen sota-asu (Ef. 6:10-18).

YHTEENVETO

Kuten olemme Jumalan Sanasta nähneet, Herra on ensi sijassa kiinnostunut meidän sydämestämme. Jos et vielä ole varma siitä, että Jeesus asuu sydämessäsi, niin kristillinen elämä alkaa siten, että ”sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut” (Room. 10:9). Kun pyydät Jeesusta tulemaan elämäsi Herraksi, siirryt pimeyden valtakunnasta rakastetun Pojan valtakuntaan, ja Jumalasta tulee sinun Taivaallinen Isäsi. Silloin alkaa ihana yhteys Jumalan Hengen kanssa ja jännittävä elämä lapsena Jumalan suuressa perheessä.

Sydän, joka antaa Jumalan koskettaa itseään, voi koskettaa muiden ihmisten sydäntä Jumalan rakkaudella ja voimalla. Me voimme rohkeasti pyytää, että Herra vahvistaa sydäntämme armostaan (Hebr. 13:9), että hän johdattaa sydämemme Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen (2. Tess. 3:5) ja että hän auttaa meitä varjelemaan sydämemme, sillä sieltä elämä lähtee (Snl. 4:23).

Tilaa ilmainen Lähetysnäky-lehti:
EKM - EVANKELIUMI KAIKKIIN MAIHIN

*Myllykatu 15
65100 VAASA
044 017 6000
info@ekm.nu
www.ekm.nu*

HELMI MEDIA

Lisää luettavaa ja kuunneltavaa:

HELMI MEDIA OY
*Myllykatu 15
65100 VAASA
050 5431 431
tilaus@helmimedia.com
www.helmimedia.com*